

Školní rok 1917-18.

Počátek a
konec škol.
roku

Školní rok 1917-18 začal dne 17. září 1917 a ukončen 15. července 1918.

Star učitel-
ství.

Ve sboru učitelském v tomto školním roce nebylo změny.

Zdravotní stav řactva po celý školní
rok byl dobrý.

Stírky žáků. Žáci v Láserici sebrali na pročízení práska pro vojiny v poli 16.30 Kč, ve Lhotě 7.60 Kč (20. října 1917).

Sbirka pro sirotky vojenské a děti invalidů vynesla v Láserici 16.04 Kč, ve Lhotě 3.30 Kč.

Dobrodinové Místní školní rada koupila všechny školní sestry pro žáky ve Lhotě za 18.54 Kč.

Na vymalování učebny ve Lhotě věnovala 1.30 Kč. Tělocvična ve Lhotě opravena na nákladu 80.30 Kč.

Okresní školní rada darovala škole ve Lhotě počítadlo.

Do žákovské knihovny v Láserici darovala 4 knihy, do učitelské 1 knihu.

Chudým žákům v Láserici a ve Lhotě darovala žitánky.

Volba místní Na nákladě vykázání okres. škol. rady školní radý ze dne 20. dubna 1918 čís. 701 provedena volba místní školní rady dne 9. června 1918. Předsedou zástava dosavadní předsedy Jan Kubíček, starosta obce Lhoty-

Lášenice a rolník ve Lhotě, č. ž.

Zástupcem katol. náboženství jest dpr. I.

Vojtěch Fraxler, děkan v Kamenici u Lipou.

Zástupcem školy jest Jos. Vrakáč, řídící učitel v Lášenici.

Za členy místní školní rady zvoleni:

Jan Valek, rolník ve Lhotě, č. ř.

Petr Jelínek, chalupník v Lášenici, č. ř.

Matej Bednář, chalupník v Lášenici, č. ř.

Za náhradníky zvoleni:

Matej Dohnál, rolník ve Lhotě, č. ř.

Vojtěch Vára, rolník v Lášenici, č. ř.

Ridící učitel cvičil 11 žucelů ze Lhoty Vojenský

a Lášenice ve vojenských cvicích každou výcvik

místo neděli odpoledne.

Přehlídka expositury ve Lhotě byla vykonána dne 12. listopadu 1917 panem okres.

škol. inspektorem Jos. Groulikem.

V. Kaizler, učitel ve Lhotě, jmenován

okres. hejtmanstvím předsedou komise

pro soupis zásob a nákup obilí v Hora-

Radouni, St. Bozděchové a v Kamenici.

Z té příčiny se ve Lhotě od 3. prosince do 15. pro-

since 1917 nevyučovalo. Poněvadž učitel

V. Kaizler prováděl sčítání ploch osevních

ve Lhotě - Lášenici, bylo vyučování ve

Lhotě od 10. do 15. června přerušeno.

Na počátku škol. roku 1917-18 byly zapsáni ve Lhotě 24 žáci, z nichž příkaz navště-

uje městánskou školu.

Na konci škol. roku bylo školou provinných ve Lhotě Zářáků.

Všichni žáci jsou vyznamenáni římskokatolického.

Školní rok 1918-19.

Počátek Školní rok 1918-19 začal dne 16. září 1918
konec škol- a ukončen 28. června 1919.
ního roku

Před rozdáním školních výmánek promluvili třídní učiteli o Helsovi a zapíšena hymna:
„Kde domov můj?“

Změna ve Výnosem rěmské škol. rady ze dne 4. červenec
sboru uči- na 1918 čís. 26. 677 byl p. Václav Haizler,
telstvém definitivní učitel I. tř. zdejší expositury ve
V. Haizler Lhotě, ustanoven k u své nádosti definitivním učitelem první třídy a správcem na jednotlivé třídní obecné škole v Pečávkově. Dnem 31. srpna 1918 zproštěn další sluzeby při škole zdejší.

Sleč. Katerin Výnosem okres. škol. rady z dne 21. srpna 1918 čís. 1.386 ustanovena sl. Katerina Lukšová, matimní učitelka II. tř. v Temnici, matimní učitelkou II. tř. při molejší obecní škole se službou na exposituře ve Lhotě.

Výnosem okres. škol. rady ze dne 20. září 1918 čís. 1.551 povoleny, aby ustanovená učitelka vyučovala náboženství ve Lhotě pod dozorem duchovní správy v Kamenci.

Učitelka sl. Kat. Lukšová narodila se životopis

sl. K. Lukšová

dne 21. října 1893 v Jindřichově Hradci, kde navštěvovala obecnou a měšťanskou školu.

Studovala na ústavě k u vzdělání učitelek u sv. Josefa v P. Budějovicích, kde nabyla v měs. červenci 1912 vysvědčení dospelosti s vyznamenáním. Panívaď po maturitě nebylo naděje na obdržení místa učitel- ského, odjela do Vídně, kde nastoupila místo výchovatelky v domě továrníka A. Grünsfelda, jenž si přál, aby jeho děti uměly také česky. Poznala tu ruční a sportovní život vídeňských boháčů.

Ráda vzpomíná na týdny prožité v Solné Komorce v Gmundenu a na jezere Atterském. Inačila se zdokonaliti v němčině, protože ji pudila touha ještě dálé do světa. V květnu 1914 odjela do Prahy, kde seznámila se s dámou Bulharkou, která jela ze Sofie do Františkových Lázní a kasta- vila se v Praze, aby vyhledala výchova- telku pro svého vnoučka, milionáře.

Thned místo nastoupila a odjely do Fran- tiškových Lázní. Když v červenci vy- prukla válka, odjely do Sofie; tam bylo krásně. Po druhém roce zdržela se v Bulharsku.

R. 1916. dne 6. ledna nastoupila službu jako výpomocná učitelka pře čtyřtříd- ni obecné škole v Temicích, kde od 1. září

1.917 působila jako zatímní učitelka II. třídy.

R. 1.918 dne 30. dubna složila zkoušku učitelského způsobilosti s vyznamenáním na ústavě učitelek v Čes. Budějovicích. Výnosem okres. škol. rady z dne 14. února 1.919 čís. 320 ustanovena sl. Kat. Lukšová, zatím. učitelka II. tř. při škole zdejší zatímní učitelkou II. tř. ve Straně a dnem 28. února 1.919 zprostřena další služby při škole zdejší.

Jan Jirsa Vynesením zem. škol. rady ze dne 19. listopadu 1.918 čís. 70.419 ustanoven byl definitivním učitelem I. třídy při obecné škole ve Straně pr. Jan Jirsa definitivním učitelem I. tř. na expozici ve Lhotě od 1. března 1.919.

Výnosem okres. škol. rady ze dne 6. března 1.919 čís. 502 povoleno, aby ustanovený učitel vyučoval náboženství ve Lhotě pod dozorem duchovní správy v Kamenici ^{n/lipou}.

Vyličení Učitel Jan Jirsa narodil se v Pástrovci Jana ve dne 21. května 1.882, kdež chodil do Jirsy. obecné školy.

Od počátku škol. roku 1.895/6 do konce škol. roku 1.897/8 navštěvoval městánskou školu v Kamenici ^{n/lipou}.

Vychodiv městánskou školu, vzdělával se na ústavě k u vzdělání učitelů v Soběslavi,

Kde dne 4. července 1902 mabyl
vysvědčení dospielosti. Studuje v Soběslavi, poříval státního stipendia (ve III. a
IV. ročníku) celkem 400 Kč.

Na základě vysvědčení dospielosti
ustanoven byl výnosem okres. škol.
rady v Pelhřimově ze dne 11. září 1902 čís.
4.376 výjmenováním podučitelem ve
Zhoři u Pacova s roční odměnou 720 Kč.
Výnosem okres. škol. rady ze dne 15. května
1903 čís. 2013 ustanoven katinmim učite-
lem II. třídy na této škole ve Zhoři sroční
odměnou 1200 Kč. - Výnosem okres. škol. ra-
dy ze dne 30. října 1903 čís. 4454 usta-
noven katinmim učitelem II. třídy v
Deštří od 1. listopadu 1903 sroční odmě-
nou 900 Kč. - Výnosem okresní školní
rady ze dne 9. července 1904 čís. 3.407
byl ustanoven dnem 1. září 1904 katin-
mim učitelem II. třídy ve Starém Boz-
děchově. - Zkoušku učitelského řípisobi-
losti vykonal na učitelském ištavě
v Soběslavi dne 19. listopadu 1904. -
Výnosem zemské škol. rady ze dne
16. prosince 1904 čís. 54.546 ustanoven de-
finitionním učitelem I. třídy na dvou-
třídní obecné škole ve Starém Bozde-
chově od 1. ledna 1905 sročním sluz-
ním 1600 Kč.

Dne 18. února 1905 ověnoveněl akut-

ním závěrem ledvin. Po těžké této nemoci obdržel dovolenou do 15. září 1905. Dne 16. září 1905 počal opět vyučovat ve Starém Bozděchově, kde působil do 28. února 1908.

Výnosem měst. škol. rady ze dne 3. února 1908 čís. 5.835 ustanoven definitionem učitelem I. třídy na dvoutřídní obecné škole ve Straně s roč. službou 1600 K. Ve Straně působil od 1. března 1908 do 28. února 1919.

Za války byl čtyřikrát u domobranec necké pohledy, ale nikdy nebyl užíván schopným domobranec služby. Kráčoracně za války byl okres. hejtmanstvím ustanoven výkupním komisarem při soupisech a výkupech obilí, lúšťin a brambor nebo působil jako politický zmocněnec při soupisu a rekviaci jatečného dobytka v různých obcích radejšího politického okresu. Po skončení války konal každoročně šetření a plochách osevních ve Straně a v Litkovicích.

Výnosem městodržitelství ze dne 10. listopadu 1917 č. 324.081 přidělen jako předseda komise pro návázavý soupis a nákup obilí okres. hejtmanství v Pelhřimově pro obce Framen, Moravec a Vys. Lhotu, kde působil od 17. prosince

1917 do 6. ledna 1918.

Po čas písobení ve Straně byl jednatelému hasičského sboru a místního odboru Národní Jednoty Posumavské, pokladníkem, Sporitelního a záložního spolku pro Stranou a okolí, kteroužto poslední funkci nastává dosud.

Když přistěhoval se vpředu jméno Školky
vanič učitel ze Straně na expozici v dne 1. března 1919
školu do Lhoty, nebyla škola tato v
nejlepším pořádku.

Dveře byly pln propelu, jenž vyhazován.
okny po obou stranách schodů na dveře
vedomcích. V tom bylo naházeno množství různých věcí, jako střepin
z lahvi a hrnečků, haoblů a j..

Vrat do dvora nebylo, proto každý
mohl kdykoliv na dvore se podívat:
V dřevníku byl sotva 1 metr dříví a
zima počátkem března ještě nepovolova-
la, nebot ještě napadlo dosti sněhu.

Narychlo přivezeny z lesa 2 m syrového
dříví, jímž se vytápěla učelna.

Zahrada byla v ubohém stavu!
Předchůdce Jr. V. Hanzler před svým
odchodem do Travičkova vykopal
všechny ovocné stromy a keře a to:
jak starší a ovoce nesoucí, tak i
mladé stromky ze školky, jichž byl
mnohem počet. Několika ovocnými

Školní zahrada
po Jr. V.
Hanzlerovi.

stromky a keří prodělil své nejlepší kná-
mě a ostatní odvezl s sebou svůj vlastní
povozem do Pravíkova. V celé školní
zahrádce nezůstalo ani jednoho ovoc-
ného stromu ani stromečku - toliko
keř modrého šeříku u pumpy zů-
stal na památku pro příštěho nástup-
ce zachován, ponevadž pro značné
zakořenění nebylo možno jej bez
porušení nákladu školy vykopati!

U takového stavu byla zahrada po
odchodu p. V. Kavlera, ač mistrová-
da svým nákladem zahrádku založila.

Školní zahrada z r. st. Kat. Za nástupkyně p. V. Kavlera: slečny
Kateriny Lukšové, kteráž na expa-
Lukšové situě ve Lhotě od 16. února 1918 do 28.
února 1919 vyučovala, zahrada
zprustla docela. Jediné oddělení plo-
tu bylo vyhozeno a tudy chodili nej-
blíže sousedé školy pro vodu do
školní zahrady. Mimo stopy dos-
pělých lidí a dětí nechyběly na ka-
hradě stopy hrus, slepic, psů, koček
a jiných tvorů, takže ubohá zahra-
da pošlobala se spíše návisi nebo
ještě lepe mlatu ve stodole.

Bylo na čase, že jmenovaný učitel
Jan Jirsá se dne 1. března přistěho-
val, nebot mohlo se stát, že by
zahrada byla do jara zmizela docela.

Ke žádosti jeho plot byl ihned opraven, a ještě toho jara v r. 1919 zakoupila osada Lhotka ovocné stromy, záhradky i pláňata v okresní školce v Kamenici u Lípy, aby zahrada uvedla se opět do pořádku. Stromky i záhradky toho jara rovněž zasaženy. Několik jich bylo také zasaženo příštím jarem (v roce 1920).

Dlouho však bude zahrada i následující správce školy nemile vzpomínati na poslední dva předchůdce - nezahradníky - na škole této.

Za příčinou onemocnění řactva i dospělých lidí chvíipkou, přenесeno bylo vyučování v Láserici a ve Lhotě od 16. října do 15. listopadu.

Na podzim r. 1918 rozšířena byla epidemie chvíipky po celých Čechách a mnoho lidí nemělo; i u nás několik dospělých této zákeřné epidemické nemoci podlehlo.

Dne 28. října 1918 odvěký sen Čechů zrušení stal se skutkem. Češi a Slováci stali se československou dne novým, svobodným členem velké rodiny samostatných národů.

Čechy, Morava, Slezsko a Slovensko jakožto stat československý vstoupily opět v řadu samostatných a svobodných států světa. Toho dne ujal se v Praze

Národní výbor prozatímně vlády, následně
ustavilo se Národní shromáždění, sbor
mužů a žen ze všech českých stran polí-
tických. Ustaveno 16. října 1918
Dne 21. prosince 1918 vrátil se do Prahy
pohružen v vavriiny velkých svých činů a
nesmrtelných zásluh Tomáš Masaryk,
xvolený první prezident československé
republiky. A tak naplnila se prvorocká
slova arcibiskupa národu Komenského:
„A vláda věci Tvých k Tobě se zase
navrátila, o lide český!“

Přeslavný den 28. října 1918 – okamžik
našeho národního vítězství – nesmí
být nikdy zahlazen ze srdce českoslo-
venských lidí. Musí v nich na věky
utkveti jako zářivý papousek řívata,
jako zlatý sen štěsti, jako oxivující
symbol slavné víry v budoucnost!
Již nejsme raby a otroky německých
Habsburků, ale členy svobodného a
samostatného národa československého.
Zachovajme a chránme svoji svobodu
a samostatnost, budme všichni za jed-
no, sdružme všechno své sněžení a
napírme všechny své síly k ochraně
našeho domova. Budme všichni
pracovití, pracovitostí, statečnosti,
pravdivosti a láskou. Budme pracovití
jako nás prezident Masaryk; budme

statečný jako naši legionáři, protomci Žižkovi, budeme pravdivi jako nás mučedník Hus; milujme se jako Čeští Bratři a pak nepřátelé naši nás nikdy nepřemohou! Služ republike, služ jejímu lidu, služ lidstvu!

Z matriční zemské školní rady měla se konati dne 8. listopadu t. r. školní slavnost na památku zřízení česko-slovenského státu. Poučenadž následkem epidemie chvíipkové na obou školách bylo vyučování zastaveno, uspořádána školní slavnost dne 15. listopadu, kdy počalo se opět vyučovati.

Dne 7. března 1919 oslaveny 6.9. narozeniny prezidenta republiky T. G. Masaryka přednáškami učitelů, přednesen básni a výpověď.

Sbírka o Středních dnech v měs. březnu 1919 na Československý Červený kříz synesla v Lázenici 49.50 K, ve Lhotě 22 K 40 h.

Místní školní rada koupila všechny školní sešity pro žáky ve Lhotě za 51.80 K.

Okresní školní rada darovala škole ve Lhotě: Sbírku knižek ke článku: "Život na mutuém ptáku".

Obecní žákům darovala 2 čítanky a 5 slálek.

Na posádku šk. roku 1918-19 bylo Pocet žáků:

Léčidlo zapsáno ve Lhotě 24 října. Na konci školního roku byli ve Lhotě opět 24 žáci. Všichni žáci jsou významu římsko-katolického.

Komisionel K žádosti nadejší místní školní rady nířízení ze dne 4. května 1919 čís. 6. za přeměnu expositury ve Lhotě v samostatnou školu konala okres. školní rada komisionelní řízení v pátek odpoledne dne 11. července 1919 v učebně školy lášnické.

Školní rok 1919-20.

Počátek a konec škol. Školní rok 1919-20 začal dne 16. září 1919 a ukončen 30. června 1920.

Před rozdáním školních zpráv promluvili k žactvu třídní učiteli o národním významu Jana Žižky z Trocnova a zapíena hymna: „Kde domov můj?“

Sbor učitelstva Ve sboru učitelském v tomto školním roce nebylo změny.

Zdravotní stav žactva Zdravotní stav žactva po celý školní rok byl dobrý.

Z učitelstva Jan Vírša, učitel expositury nadejší, onemocněl silným kánětem mandlí, přestal vyučovat 29. ledna, začal opět vyučovat 6. února 1920.

Školní slavnost Dne 28. října konána slavnost na slavnosti obou školách na památku prvého výročí

vyhlášení republiky československé.
Na srotyky po legionářích selrali žáci toho
dne v Lášenici 17.04.21, ve Lhotě 11.5.

Oslava 70. narozenin prezidenta T. G.
Masaryka konala se u obou školách v ne-
děli dne 7. března 1920.

Místní školní rada koupila všechny Dobrodíln-
školní sesity pro žáky ve Lhotě za 36.20 K. cověškoly

Okresní školní rada darovala učitelské
knihovně ve Lhotě knihu.

Glečka Marie Pázderová, ind. učitelka, Industri-
navštěvovala kurs pro další vzdělání učitelek stní učitel-
řenských ručních prací pořádaný Ústřed-
ním spolkem učitelek ženských ručních
prací v Čechách při státním ústavě pro vzdě-
lání učitelů v Soběslavi, schválený výno-
sem ministerstva školství a národní osvěty
ze dne 25. června 1920 čís. 37.783. Vyučovalo
se od 15. července do 20. srpna 1920.

M. Marie Pázderová absolvovala tento kurz
s prospěchem velmi dobrým. Správa
kursu pro vzdělání učitelek ženských ruč-
ních prací v Soběslavi vydala jí vysvědčení
čís. 36. dne 20. srpna 1920.

V počátku školního roku 1919-20 Počet žáků
byli zapsáni ve Lhotě 24 žáci, z nichž
4 navštěvují městanskou školu.

Na konci školního roku bylo školou povin-
ních ve Lhotě 20 žáků.

Všichni žáci jsou vyznání řím.-katolic. Žáci otc
kého. vyznání.

čísla Vlakresní školní rada vynesla ve dne
expositury 20. srpna 1920 čís. 1.628 dává věděti, že
ve Lhotě zemská škol. rada smluvivě se se zem.
osamostatnou ským správním výborem povolila vyno-
školce. sem z 30. června 1920 čís. 54.062, aby ka-
tastrální obec Lhota se vyskholila ze škol-
ní obce Lásernické a aby se pro školou po-
vinné dítky z katastrál. obce Lhoty zří-
dila veřejnú samostatná jednotičidlná
škola obecná s vyučovacím jazykem
českým ve Lhotě při měrnou latuň školní
expositury. Při tom přiblíženo k tomu, že
splněna jest podmínka § 3. zákona ze
dne 19. února 1870, č. 22. n.k.

Zároveň povolila zemská školní rada,
aby pro novou obecnou školu ve Lhotě zří-
zeno bylo místo definitivního učitele spolu
správce školy snáležitými požitky a
s finančním přísluhem 300 K ročně.

Na obecné škole v Lásernici vráší se sou-
časné místo definitivního učitele (I. tř.)
pro exposituru ve Lhotě vřízené.

Nova škola vřízena jest do IV. třídy
školného.

Jakmile vynesení to vejde v moc práva,
příkročí okres. školní rada k ustavení
místní školní rady ve Lhotě.

Při tom dává se věděti místní školní radě
v Lásernici, obecnímu představenstvu ve
Lhotě-Lásernici a správce školy v Lásernici

s podotknutím, že z tohoto vynesení možno do 14 dnů u okres. škol. rady se odvolati k ministerstvu školství a národní osvěty.
Odvolání podáno nebylo.

Školní rok 1920-21

Školní rok 1920-21 začal dne 1. října Počátek a
1920 zapěním hymny „Tde domov můj“ konec škol.
slovenské národní hymny „Nad Tatrou roku
sa blýska“ a ukončen dne 28. června 1921
zpominkou na mistra Jana Husa, jeho
život a význam pro národ český.

Ve sboru učitelském v tamto školním Sboruči-
roce nebylo jméno belškij.

Dosavadní učitel na samostatné
jednotřídní obecné škole ve Lhotě jméno správce
ván dнем 1. října 1920 zastupcem správce školy
školy při této škole.

Vynesením nemské školní rady ze Definitivu
dne 21. ledna 1921 čís. 5022 ustanoven byl správce školy
na základě presentace vykonané p. předsedou
okresního školního úřadu v Kamenici čl. p.
v zasedání dne 13. ledna 1921 dosavadní
zastupce správce školy Jan Jirsa defi-
nitivum správcem školy jednotřídní
obecné ve Lhotě správní platnosti od první
ho dne měsíce po složení po případě přípo-
menuti slížebný příslahy a po nastoupení nové

služby.

Zdravotní
středíčko
Zdravotní stav načetva po celý školní rok
byl dobrý.

Školní stav
ností. Dne 28. října 1920 v. Den svobody konána
na škole zdejší slavnost na památku
druhého výročí vyhlášení republiky
československé.

Láci a žákyně sešli se toho dne svátečně oblé-
čeni ve škole, kdež po zápěti písni „Náro-
dní stráž“ poslal správce školy a výz-
namu tohoto dne, vzpomínku prvních
zakladatelů našeho státu: prezidenta T. G.
Masaryka, ministra Ed. Beneše a generála
Ludvíka - generála - ministra M. R. Štefánika.
Po přednesu několika básni žáky a žákyn-
němi slavnost zápěti a slov národních
hymen skončena.

Oslava 71. narozenin pana prezidenta
konala se na škole zdejší v pondělí
dne 7. března 1921.

Správce školy rozdáv pohlednice s fotografií
pana prezidenta žákům a žákyním, vylíčil
mládí, život a posobení jeho v cizině za-
války pro samostatnost našeho státu a
řec svoji ukončil básni „Tatiček starý
nás“, jiz říci proté naropivali.

Po konci naropivání hymny: „Kde
domov můj?“ a „Naď Tatrou sa blýska“
slavnost skončena.

Babrovice. Mistní školní rada koupila všechny

školní sestry pro žáky ve Lhotě na 90 Kč.

Na inkoust a kridlu dala 10 Kč a na houbu na utírání tabule zaplatila 24 Kč.

Mimo to dala místní školní rada na Oprava podkroví v. 1.920 a na jaře v. 1.921 opravit střechy a větrem porouchanou střechu školní budovy a na jaře v. 1.921 opravila plot kolem školní zahrady, jakoz i dala postavit plot nový kolem tělocvičny.

Do školní zahrady zakoupila místní školní rada v okresní školce v Kamennici Lipou: 3 stromky hrusíkové, 2 jabloně, 1 rákosek jablečný a 2 rákosky hrusíkové; vše v úhradné ceně 56 Kč.

Při kamínku ve škole zakoupila místní školní rada 8 m plechových trub kamna v cene 150 Kč.

Pro výzdobu školní světnice koupila místní školní rada obraz prezidenta Mašaryka (za 7 Kč 50 h) a pro správu školy knovové nářítko a pecetítko za 124 Kč 50 h.

Na potřeby chudých pro ruční práce římské darovala míst. škol. rada obnos 30 Kč, její správce školy sl. indust. učitelce odevzdal.

Počátkem škol. roku 1.920-21 dala uřední vyvážati u kniháře v Kamennici "L. jedna kníky, c" protokol, index normaliz, sennam knih pro chudé, knihu škol. pojivek, katalog a číslovanou knihu. Za výzbu zaplacenou kniháři 24 Kč. Konečně koupila

místní školní rada vázanou knihu
pro školní kroniky za 15 Kč.

Ministerstvo školství a národní osvěty
darovalo zdejší škole spisek K. Stecha

"Učitel národů Jan Amos Komenský"
(Spisek odvezen do řádové knihovny).

Mimo tento spisek darovalo ministerstvo
školství a národní osvěty škole zdejší spisek
Leop. Weignera, "Volba povolání".

(Spisek zařazen do učitelské knihovny).

Okresní školní výběr v Kamenici nad Lipou
daroval škole zdejší novou mapu republi-
ky československé (ve třech dílech).

Místní školní rada dala mapu prodlépit
platnem a opravití listami. Za prodlépení
této mapy naplacenou knihovně Kč.

Volba nové místní školní rady Na základě § 21 zákona z. 9. III. 1920 a § 7.

vladivém nařízení z 6. XI. 1920 provedena
volba místní školní rady dne 2. ledna
1921. Do nové místní školní rady zvoleni:
na členy: p. Antonín Malý, rož. ve Lhotě, č. 2
a p. Antonín Brok, rož. ve Lhotě, č. 17.

Po nákazu do místní školní rady vstoupil
Jan Jirsa, správce zdejší školy.

Místní školní rada cíta tedy 3 členy.

Za náhradníky do místní školní rady
zvoleni: p. Antonín Peček, rož. ve Lhotě, č. 6,
p. František Fiala, chalup. ve Lhotě, č. 15 a
p. Josef Dolinal, rož. syn ve Lhotě, č. 5.

Slib m. rady. Vystavující schůzi místní školní rady

Konané dne 24. února 1921 přijal pan
okresní komisař JUDr. Boh. Procházká jako
značenec okresního školního úřadu
slib ade všech členů i náhradníků navrže-
ný § 31. zákona z dne 9. dubna 1920, čís. 292
slo. x. a mř. a vysvětlil účel a nákonné po-
vinnosti místní školní rady.

Jan Chyba,
okresní škol. inspektor.
18. II. 1921.

Po složení slibu přikročeno na pří - Volba před-
tomnosti tří členů k volbě předsedy a na- sedy m.s.r.
městka. Schůzka předsedal věkem nejstarší
člen místní školní rady pan Antonín Malý,
rolník ve Lhotě, č. 2.

Předsedou místní školní rady
zvolen pan Antonín Malý, rolník ve Lhotě,
č. 2., všemi hlasy z oslevovaných tří a jeho
náměstkem pan Antonín Broz, rolník ve
Lhotě, č. 1, všemi hlasy.

Jmenování k členové jsou v místní
školní radě nastupce školní obce a nastupcem
školy jest místní správce školy Jan Jiřísa.

Výnosem presidia zemské správy po- Osobní:
litické v Praze ze dne 22. prosince 1920 č. 45046 změna v
sproštěn byl správy zdejšího úřadu p. město zářdeč.

družitelský rada JUDr. Karel Fiedler a přeložen k okresní politické správě v Karlových Varech. Prozatímní správou zdejšího výřadu byl tímž výrosem pověřen okresní komisař p. JUDr. Bohumír Procháčka a tak stal se také předsedou okresního školního výřadu.

Počet žáků: Na počátku škol. roku 1920-21 byli zapsáni ve Lhotě 22 žáci, z nichž 3 navštěvují městanskou školu.

Počet žáků: Na konci školního roku bylo školou povinných ve Lhotě 20 žáků.

Žáci dle výkonu: Všichni žáci jsou výkonné římsko-katolického.

Změna výřadě V tomto školním roce ujal se výčtu při okres. škol. do- okresní školní rade v Hamernici Uffipon nově jmenovaný okresní školní inspektor pan Jan Chyba, působící do t. č. jako odborný učitel a starosta města v Jindřichově Hradci.

Prohlídka škol. Prohlídku zdejší jednotřídní školy vykonal po první jmenovaný pan okres. škol. inspektor ve středu dvacáté 13. října r. 1920. Předchůdce páně inspektora pan Josef Groulik nástal na dálce okres. škol. inspektorem pro škol. okres jindřichohradecký.

S všechností všporujiame bývalého pana inspektora a oběma přejeme mnoho zdraví!

Školní rok 1921-22.

Školní rok 1921-22 začal dne 1. září Počátek
1921 zapěním obou národních hymen s proslu- a konec
vem správce školy a ukončen dne 28. října 1922
vzpomínkou na život a působení Mistra Jana
Husa a jeho význam pro národ český.
Ku konci kapény obě národní hymny, písničky „Uhranice vaplala“ a „Kdož jste Bože bojovníci“ a slavnost skončena.

Ve sboru učitelském v tomto škol - Sboručí
ním roce nebylo žádno. žádost
žádost.

Zdravotní stav žactva po celý školní Zdravotní
rok byl celkem dobrý. Výskyty se však také stav žactva
mezi školními dětmi připadly chvíipky, které
však měla všechny též krátký a hladký pri-
běh.

Dne 28. října 1921 v „Den svobody“ ko- Školní
nána na škole zdejší slavnost na památku slavnosti
třetího výročí vyhlášení republiky českoslo-
venské.

Záci a žákyně sesli se toho dne svátečně
oblečení ve škole, kdež po zapětí písni
„Národní stráž“ promluvil správce školy
o významu toho dne, vzpomenutu prvních
zakladatelů našeho státu: prezidenta T. G.
Masaryka, ministra Ed. Beneše a nem-
řeleho hradiště generála ministra M. R.

Štefánika. Po přednesu několika básní řádky a řákyněmi a po přečtení čl. 28. říjen ve III. čítance trojdílné slavnost zapěním obou národních hymen skončena.

Oslava žh. narozenin pana prezidenta konala se před vyučováním dne 7. března 1922, poněvadž toho dne bylo pravidelné vyučování.

Správce školy vyhlásil mládí, řívat a přesobení pana prezidenta v cizině za války pro samostatnost našeho státu a řec svět ji ukončil básni. Tatíček starý nás, jíž řáci poté zazpívali.

Při vyučování přečteny články: „Z mládí prezidenta“, „Masaryk vítěz“ a „T. G. Masarykovi“ xe II. čítan. trojdílné a „Česká mládež přes Masarykovi“ a „Z kraje Masarykova“ xe II. čítan. trojdílné.

Po konci vyučování při hodině zpěvu zazpívaný hymnus „Kde domov můj“ a „Naol Tatrou se blíjska“ a den narozenin páně prezidentových tím ukončen.

Místní školní rada koupila všechny školní sesity pro řádky a řákyně udejší školy za celkovou 100 Kč.

Na inkoust a křídu dala m. s. r. 29 Kč.

Za podlepení 12 tabulek k vyučování čtení metodou normálních slabik (vlc. Hubý) zaplatila m. s. r. i s listami 99 Kč.

Za vazbu katalogu řákovské a učitelské

Dobrodinco
ve škole.

Knihovny zaplatila kniháři 4 Kč.

Pro školní tělocvičnu pořídila m. s. r. nová bradla, za něž zaplatila obnos 64 Kč.

Okresní školní úřad daroval chudým žákům zdejší školy Z čítanky (III) trojdílné, T čítance trojdíl. díl II. a 1 slabikář vyd. B.

Z pomůckové dotace zakoupil okres. škol. výbor a školám posesal pro žákovské knihovny dvě knihy: 1 Staré pověsti české od Aloise Jiráska a 2. Děti Marie celovy " od L. Brunna.

Rozhodnutím presidia zemské školní rady v Praze ze dne 3. února 1921 čís. 412 pres. ustaven byl pro zdejší školní okres okresní školní výbor v Kamenici n/lipou dne 17. listopadu 1921.

Předseda: okresní hejtman Jan Vodicka, jenž dne 3. listopadu 1921 ujal se úřadu při okresní politické správě v Kamenici n/lipou.

Okresní školní inspektor: Jan Chýna.

Zástupci učitelstva:

1. František Turek, řidiči učitel v Láštově.
2. Božena Urbavá, odbor. uč. v Kamenici n/l.
3. Tomáš Lavrda, odbor. uč. v Kamenici n/l.

Zástupci občanstva:

1. Josef Morava, kolník v Látkovicích.
2. František Špívák, kolník v Temnici.
3. Karel Libal, tovární mistr a starosta města Nového Etyku.

4. Vojtěch Fraxler, biskupský vikář a děkan v Kamenici u Lipou.

5. Jan Fisér, továrník a starosta města v Dvořovnici.

6. Alois Křepela, rada zemského soudu v Kamenici u Lipou.

Náhradníci.

1. Bohumil Voraček, učitel v Kamenici u Lipou.

2. František Kotouč, odbor. uč. v Počátkách.

3. Marie Panderová, ind. učitelka v Lášenici.

Náhradníci.

1. Karel Šotek ml., rolník v Horní Lerecku.

2. Marie Zieglerová, soukromnice v Lášovicích.

3. Jan Melzoch, rolník v Bohdalíně.

4. Tomáš Benjáček, mistr kominic v Lášovicích.

5. František Vichr, obchod. v Kamenici u Lipou.

Podle smyslu § 5. ministrského nařízení ze dne 31. prosince 1920 č. 40897 ustavena byla pro zdejší okres školní kvalifikační komise dne 17. listopadu 1921.

Předseda: Jan Chýra, okres. škol. inspektor.

Clenové: 1. Božena Vrbová, odborná učitelka městanské školy dívčí v Kamenici u Lipou.

2. František Turek, řídící učitel v Lášově.

3. Tomáš Savida, odborný učitel městanské školy chlapecké v Kamenici u Lipou.

Prohlídka zdejší jednotřídní obecné školy vykonal pr. okres. školní inspektor pro druhé v úterý dne 18. října 1921 odpoledne.

Byl přítomen vyučování věcnemu učenému, čtení psaní a spěvu.

Kvalifikacní komise při okresním školním výboru v Hamrinci zvl. vyslechla níposudek ve schůzi dne 23. února 1922 správci okresního školního inspektora o prohlídce školy dne 18. října 1921 a usnesla se 4 hlasy posoudit celkovou kvalifikaci správce školy Jana Jirou jako velmi dobrou.

(Kvalifikacní posudek z dne 11. II. 1922 č.j. 840 nastál správci školy dne 20. března 1922.)

Presidium městské školní rady vy-nesením ze dne 9. března 1922 čís. 1223 upo-Omexení řamuje, že v Učedním listě č. 23. ze dne 28. ledna školních 1922 z.s.r. byl uveřejněn tento výnos ministerstva přízdnin školství a národní osvěty:

"Ministerstvo školství a národní osvěty řídíc se usnesením kulturního výboru poslanecké sněmovny oznamuje, že ve dnech 2. února, 25. března a 8. září jest na všech školách a vyučovacích ištavcích bez omexení plně vyučovati."

Přiměrná docházka školní ve školním roce 1921-22 byla 96,91%. Ještě tedy naše škola v docházce školní mezi nejlepšími, na celém školním okresu na třetím místě.

Zlatý poklad Pan Matěj Kadlec, rolník z Knížat, č. 9,
v lese Kobliž dobijval dne 23. května v lese Kobližku za
ku u Kame Pravíkovem párem. Když vyvrátil pa-
nice ^{nad} Lipou řez, od něhož kamen jíž jistě před něko-
liku desítkami let byl odříznut, nalezl
dvacet zlatých peněz velikosti bývalé
stříbrné koruny, avšak slánských, jelikož
v té době peníze zlaté raženy na plechu
zlatých růžicí těpaných. Nález oznámil
službu tam konajícímu četnickému stráž-
níkovi p. Matouškovi a ten s četnickým
strážníkem p. Kovářem na místě našli
456 kusů zlatých mincí. Poklad ten při-
nesli do Hamručice, kdež na četnické sta-
nici těšil se dne 25. května 1922 velké
pozornosti obecenstva. Je to nález nejen
rajinavý, ale i vzácný. Mince jsou
krásně zachovalé. Mezi minci ještě
je obraz arcibiskupa
piv. Mince to váží $1\frac{1}{2}$ dkg. Ještě větší
něco a znacně silnější než bývalá
rakouská pětikoruna. Ještě na rohu $1\frac{1}{2}$ dkg
a nese jméno Jana I., arcibiskupa salz-
buršského.

Dle platných zákonů má na polovici ^{pokladu},
na polovinu nálezce, na polovici majitel pozem-
ku, na němž se nález, v tomto případě
majitel velkostatku p. R. B. Leymüller.
Dle zákonů republiky má poji předkupní
právo stát a nemí se nálezemých věcí nic

být prodáno nebo darováno ani ve muzeu, dokud stát k tomu nesvolí. Nález ohlášen na příslušná místa vřední, též vrádu pro matkovienu a správě kenského muzea.

V pátek dne 2. června 1922 byl v Praze - Zjištění menici "Dip. správce numismatické sbírky" minci na kenského muzea v Praze p. Dr. G. Skalský lexených a mince prohlédly pečlivě. Zjištěl následující:

Z českých mincí jest v nálezu toliko 20 kusů. Jsou z doby Ferdinanda I. (1526-1564), Rudolfa II. (1575-1612) a Matyáše (1612-1619).

Nejvíce mincí jest belgických (přes 300 kusů), mimo to jsou tam četné mince turecké, rakouské, několik dámských, vestfálská mince, města Lubeku, mince uherské a benátské. Velký peníz je padesátidukát z doby 1582 arcibiskupa Jana I. salcburského a mimo něj ještě podobná malá mince téhož arcibiskupa. (Arcibiskup salcburský byl světským pánum vévodství salcburského až do r. 1805, kdy Napoleon dal Salcbursko Rakousku za Benátecko.) Nejstarší mince jsou však z počátku 15. století. Jsou to mince uherské z doby Likemurových (vládl v Uhách od r. 1382 do 1427), českým králem byl od r. 1419 do 1437, ač Čechy byly ustanoveny krále teprve v roce 1436. Mimo to k nejstarším patří některé mince benátské.

rovněž z počátku 15. století. V té době nebyly ještě mince označovány letopočty.

O nálezu vyslovil se jmenovaný znalec, že jest jistě velmi vzácný a dle jeho vědomí po nálezu plzeňském největší, který se v Čechách dosud vyskytl. Mince jsou v oměs důkazy vyborné jakosti.

Přesné ustanovení doby, v níž nálezena byla nejmladší mince nálezu je cca 1614. Ukažuje, že se tak stalo snad v počátcích války 30 leté (počala 1618 a končila 1648). Je jisté, že mince ležely v zemi dlouho. To dokazuje ta okolnost, že byly tak mělké. Jisté několik pokolení stromu nad nimi se vystřídalо. Kolem stromu jedná mince částečně od sebe rozdělily, jednak je vyzvedovaly. První část mincí byla totiž nálezena na opačné straně pánemu, než potom další část pokladu. Jest jisté, že pro čas byly by se mince objevily na povrchu. Doba ta mohla nastati poměrně brzy, nejméně když by přišel vodou k tomu byl napomohl.

O Koblizku hovořily a houží četné pověsti.

1. Kopec Koblizek má pojmenováno po rytíři, jenž se jmenoval Koblik. V těch místech pojí měl tvrz. Nedaleko místa, kde tvrz stála, jest hluboká studna. Do ní vešla se kláda 42 ti metrová a nebylo pojí ji ani violeti. Když se v ní kdysi utopil celestion i s kočkou, byla pojí oksazena a na povrchu ohrazena. Od studne několik kroků směrem ke Knížatímu stávala kolysí

Pověst
o Koblizku.

pří vesnice, jenž patřila i se dvorcem, který
pří stával pod hrází rybníka, rytíři Hoblíchovi.
Vesnice ta pří byla zničena ve válce třicetileté'.
Rovněž se vypravuje, že v místech těch byl vojen-
ský tábor, jistě v době války třicetileté'. Tam pů-
vě násel se panem Kadlecem klatý poklad.
O pokladu se dávno vypravovalo, že skryt je
v Hoblíku. K tomu se vztahuje i pověst o
černém ptáku.

Pověsti jsou o největší části vytvoře-
ny lidskou fantasií a nepochopením mno-
hých zjevů v přírodě, mívají však velice čas-
to jádro pravdy a tak i pověst o pokladu
v Hoblíku, jenž v místech lidu kolovala,
byla v jádru svém pravidelnou.

Dne 29. prosince 1919 byla začata sil-
nice vedoucí z Kamenice ^{n/lipou} pies Lhotu
k Metánovu. Stavbu silnice této pověřen
okresní správní komisi v Kamenici ^{n/lipou}
pan František Pavlálek, včedně správni-
ního mistra sednického a tesařského v Kamenici ^{n/lipou}.
Podnikatel tento mohl, že stavbu silnice z
Kamenice ^{n/lipou} až ku hranicím obce Metá-
nova provede za 111.000 Kč. Obnos tento však
byl překročen částkou ^{Kč}, poněvadž
částnice na stavbě silnice naměstání poža-
davali vysoké mzdy proti dřívějším rokům 1919.
Z té příčiny byl jmenovaný podnikatel
staveb ^{nucen} prací na silnici několikrát zasta-
vit, poněvadž vyslaje se stavbu spojené
rostly do suše výše a nebylo peněz na uhradu.

Silnice
z Kamenice
do Lhoty

Když občané Lhotecí stěžovali si několikrát do liknavé stavby silnice, byla uzena okresní správní komise v Kamenici n/Lipou za příjmu okresu rovnisit nabídnutý obnos 111.000 Kč (spoluříkatelem p. Fr. Hanzálkem) a 153.000 Kč, aby se mohlo ve stavbě silnice pokračovat.

Začalo se tedy znova a opravdově na silnici pracovat na jaře v r. 1921 a pracovalo se po celý rok až do zimy, kdy stavba silnice dostoupila až ku stoce u Váňáskového mlýna.

Na jaře v r. 1922 nastalo se stavbou silnice znova a právě koncem školního roku 1921-1922 stavěna osadou Lhotou za dozoru p. Lexy.

Koncem měsíce července 1922 stavba silnice v naší osadě ukončena u domu č.p. 13. náležejícímu p. Matěji Dohnalovi, kolníku ve Lhotě. Toly zbytky silnice, vyměřený k u hranicím městánským, bude dostaven, nemůžeme. Dle doslechu snad stavbu tuto dokončí sám chres kamenický n/Lipou

Právokresní učitelství Dne 27. září 1921 konala se první okresní učitelská porada učitelstva okresu kamenického n/Lipou na předsednictví nového okresního školního inspektora p. Jana Chýny.

Počet žáků. Na počátku školního roku 1921/22 byly zapsány ve Lhotě 23 žáci, z nichž 4 navštěvují městánskou školu.

Na konci školního roku bylo povinných

Dokončení stavby silnice.

Právokresní učitelství

Počet žáků.

ve Lhotě 20 října. Během tohoto školního roku 2 žáci a 1 žákyně ze školy vystoupili, protože dokonali 14. rok svého věku.

Všichni žáci jsou vyznání římsko-katolického. Závi dle vyznání.

Jan Chýna,
okr. škol. inspektör.
27. IX. 1922.

Školní rok 1922-23.

Školní rok 1922-23 začal se Počátek v pátek dne 1. září r. 1922 zapěním zkončec obou národních hymn s proslovem škol roku, správce školy a ukončen dne 28. června 1923. Při zakončení promluvil správce školy k děláním o významu Mistra Jana Husa a řádal je, aby i letosního rodu koučastnily se v hojném počtu oslavy na památku upálení tohoto mučedníka v den 5. července t. r. v Metánově.

Též konci zapěny obe národní hymny, jisně: „Hramice vysplala“ a „Ravenou cestou a slavnost shoněnia.“

Změna ve sboru učitelstva. Slečna Marie Paderová, industriální učitelka školy zdejší, provdala se koncem r. 1921 za Štěpána Poláška, odbočného učitele na Slovensku.

Na jednotřídní obecné škole ve Lhotě učila do 2. října 1922, od kteréto doby nastoupila jako učitelka žen. ruč. prací do Vráble (Nové Zámky) na Slovensku. Definitivní místo ji Marie Poláškové na škole zdejší i ostatních školách, kdež vyučovala, jí ponecháno. Dekretem okres. škol. výboru v Kamenici n^o Lipou ze dne 4. října 1922 čís. 2921 ustavovena byla slečna Františka Smutná x Mnichu xastupující industriální učitelkou při obecné škole zdejší od 10. října 1922.

Jmenovaná učitelka nastoupila místo dne 10. října 1922.

Firotopis Slečna Františka Smutná narodila se steč. Františky Smutné dne 23. měs. srpna 1889 v Mnichu u Kamenice n^o Lipou v Lechách.

Vykonala přípravné učení ve III. tr. městské školy v Uhřických Janovicích. Vyučivší se dánském krajcovství, nabyla dne 13. prosince 1905 "Vyučního listu" v Kamenici n^o Lipou.

Po soukromé přípravě podnikla v Soběslavi zkoušku způsobilosti učiti ženským ručním pracím a

nabyla „vysvědčení o písacíabiliti“
učiti ženským učením pracím na ško-
lách obecných dne 13. června r. 1.917.

V roce 1.920 v době od 1. července do
4. srpna ve 220 hodinách absolvovala kurs
pro další vzdělání učitelek žen. ruč. prací,
pořádaný Ustřed. spolkem učitelek žen. ruč.
prací v Lechách při „Městském průmysol. ško-
le žen. na Smíchově“, kdež vyučovalo se
kreslení ve spojení s ruč. pracemi žen., pra-
cím výchovným a nauce o tkáních.
Kurs tento absolvovala s prospechem
velmi dobrým. (Vysvědčení ze dne 5. srpna
1.920, čís. výk. 23.)

V roce 1.921 v době od 4. července
do 6. srpna ve 240 hodinách účastnila
se kurzu pro další vzdělání učitelek
žen. ruč. prací při „Městském divadelním odboř.
škole na Smíchově“, kdež vyučovalo se:
pedagogika, četnictví, počtum, občanské na-
uce a výchově, zdravotnictví, sociální
péči, nauce o vedení domácnosti a praktic.
cvičení a výření.

Účastnila se kurzu toho spros-
pechem velmi dobrým. (Vysvědčení ze dne
6. srpna 1.921, čís. 20.)

V roce 1.922 vyučovala žen. ruč.
pracím v Lázních se onemocnělou sl.
Kubíkovou. Před nastoupením na školu
zdejší byla bez místa; (do 11. října 1.922).

Zdravotní
stav řactva
Školní
slavností.

Zdravotní stav řactva pro celý školní rok byl velmi dobrý.

Dne 28. října 1922 v. Den svobody pořádána na škole zdejší slavnost na památku čtvrtého výročí prohlášení republiky československé.

Učíci a rokyně sesli se toho dne svátečně oděni ve škole, kdež po zapětí písni „Národní stráž“ promluvil správce školy o významu toho dne, vzpomenuv různé prvních zakladatelů našeho státu: prezidenta T. G. Masaryka, ministra Ed. Beneše a nemřeleho hrdinu - generála ministra M. R. Štefánika. Zapěním obou národních hymen slavnost skončena.

Den 73. narozenin pana prezidenta
oslaven ve středu dne 7. března před vyučováním.

Správce školy vyhlásil mládí, život a pisoabem pana prezidenta v cizině za války pro uskutečnění našeho státu a řec svou ukončil básni „Leská mládež pres. Masarykovi“ a slovy: „Bud andráv nám, presidente nás, bud nastoháte andráv!“

Za vyučování toho dne přečteny články: „Z mládí prezidenta Masaryka“, „Masaryk vítěz“ a „T. G. Masarykovi“ ne II. čitan. trojdílna „Leská mládež pres. Masarykovi“ a „Kraj“

Masarykova xe IV. čítan. trojdíl.

Po konci vyučování zazpívány obě národní hymny a oslava dne narodenin pána presidenta jehož končena.

Dne 5. ledna 1923 před 9. hod. Smuteční
raní, když ministr financí dr. Alois slavností
Rašín vstupoval o litné ulici do svého Vražděním útoč
ho auta, střelil ho dvěma ranami na ministra
anarchokomunista Josef Šoupal, Jiřího Aloise Rašína
vředník pojištovny t. s. ve službách
filialky "Slovanské pojištovny" v.
Hradci Králové. Když po první ránu
dr. Rašín kácel se k zemi, řekl: „To
má člověk na svou poctivou práci.“
Téžce zraněný byl odvezen do sanatorium, Ministr Dr.
kdež dne 18. února 1923 svému Alois Rašín
zranění podlehl. zemřel.

Pohřeb nesmrtelného ministra Pohřeb
konán ve středu dne 21. února 1923. zemřeleho mi-
V den pohřbu bylo na všech školách nistra.
prázdro a uloženo ministerstvem Smuteční
školství a národ. osočty ředitelstvím slavnosti
a správám škol, aby v den pohřbu
nesmrtelného ministra byly usporádá-
ny na všech školách smuteční slav-
nosti, při nichž památky nesmrtelného
zpomnenou správeové škol.

Rovněž i na zdejší škole uspo-
řádána smuteční slavnost, při níž
správce školy promluvil o životě a

a působení p. J. U. Dra. Aloise Rášina
v mládí, v odboji proti Rakousku,
ve vězení a na převratu státního v roce 1918.
Ža násí republiky byl dvakrát ministrem financí a na tom poli se osvědčil
tak, že ho svět řadí mezi největší práktické finančníky současné doby.

Národ vystrojil mu počest jako svému
uznávanému a milovanému velikánu.
Byl zvěčnělý neohroženým hodinou,
který nad svou život svěřoval svou
vlast. Stal se obětí svého povolání.
Životním heslem jeho bylo: „Pracovat
a šetřit!“ Uchová-li národ tuto správ-
nou životní násadu, jako odkar
nezapomenutelného velkého příkopa-
nika násí svobody a práv, nejlepše
tím uctí jeho skvělou, nehybnoucí
pamatku!“

Chot p. presi-
denta repu-
bliky paní
Charlie
Masaryková
xemřela.

Touchlivá správa dosla z Lázní, letního
 sídla paní presidentova, že v neděli
rano dne 13. května 1923 o 5 $\frac{1}{4}$ hod. zemře-
la tam po dlouhém a bolestném utr-
pení šlechetná jeho paní chot K. Masaryková.
Odešla tisíce, jak říkala, s nevšedním pro-
chopením pro snahy vráceného svého
chota. Rodinné starosti, rituály a strá-
dání, stálé pranásledování v dobách
světové války rozechrívaly její nervy

a vystupovaly chorobou. Svít
byla ji vykoupením. Oprustila nás vrácná
žena, učarova česka. Ne rodem, ale srd-
cem a rozumem.

Dne 15. května 1.923 pochována Pohřeb paní
byla na pustém venkovském hřbitově presidentové
ku v Lanech, oplakávána každou Karly Masary-
soucitnou a myslící duší. Tam vysoko kovo
na kopci odpačívá meri prostými ko-
ry drobného českého lidu, který měla
ráda a jemuž obětovala svůj život.

Národ zachová světlou ja-
mátku této šlechetné paní, dotvářejí-
cí ranou osudu, ženy, literáře ač ko-
dem Američanka (nar. dne 20. listopadu
r. 1850 v Brooklynu v Americe), hlubokou
svoji duši a vše cíticím srdcem,
celou svou bytostí splynula s naším
národem a první dovedla i trpěti!
Nechť je jí česká země lehkou!

Místní školní rada koupila všechny Dobrodin-
ny školní sesity a kreslicí listy pro žáky cové školy
a žákyně zdejší školy za obnos 28 Kč.
Na inkoust a kridu dala m. š. r. 28 Kč.

Pro zdejší školu zakoupila místní Státní vlajka
školní rada od firmy „Bratrů Poetschové“
v Jindřichově Hradci prapor ve stá-
nich barvách na 50 Kč.

Spolek divadelních ochotníků

Pomucký

Knihy pro chudé.

"Vechlickij" v Částrovi daroval rdejsí škole obnos 30 Kč na učebné pomucky. Okresní školní výbor daroval chudým žákům rdejsí školy: a) jeden slabikář B, b) první čítanku trojdílnou a c) druhou čítanku trojdílnou.

Osobní Okresní hejtman a předseda okresního školního výboru v Kamenici n. Lipou p. Jan Vodicka pověřen byl ministerstvem vnitra správou nově zřízené politické expozitura v Ričanech.

Okresním hejtmanem a předsedou okresního školního výboru jmenován p. Jan Barcal, jenž dne 28. prosince 1922 ujal se svého úřadu.

Prohlídka školy. Prohlídku rdejsí jednotřídní obecné školy vykonal p. okresní školní inspektor ve středu dne 27. září 1922 odpoledne. Byl přítomen vyučování věcném, učení, napodobování, čtení, vlastivěde, kempisu a měřictví.

Kvalifikační posudek správ. Kvalifikační komise při okresním školním výboru v Kamenici n. Lipou vyslechla ve schůzi dne 16. listopadu 1922 reálného okresního školního inspektora o prohlídce školy dne 27. září 1922 a usnesla se všechny klasy posouditi celkovou kvalifikaci správce školy Jana Jirsy jako velmi dobrou.

Vedlejší za-měšn. věci. K žádosti správce školy podané zemské školní radě dne 2. března 1923, povolila

lato výnosem ze dne 17. března
1923, č. II A 1285 z 1. 923 o. z. s. n. 24600 z 1. 923
na základě § 126. odst. řádu školního
a v. a prováděcího předpisu k tomuto §,
aby správce školy směl se nabíjovat
jako vedlejšímu zaměstnání funkci
pokladníka, Správiteleho a málorůzního
spolku pro Lhotu a okolí ve Lhotě.

Tento svolením se nepodkazuje úřední
povolení, jehož by dotčené zaměstnání
vyžadovalo podle jiných zákonních
předpisů.

Přiměřná docházka školní ve Docházka
školním roce 1922-1923 byla 98.31%. školní.

Jest tedy naše škola v docházce školní
mezi nejlepšími; z celého školního okre-
su na 5. místě.

Na počátku školního roku 1922-23 Počet žáků.
byli zapsani ve Lhotě 21 žáci, z nichž
zavítávají měšťanskou školu.

Na konci školního roku bylo
provinných ve Lhotě 19 žáků.

Všichni žáci jsou vyznání římsko-katolického.

Inspektor Chyba.

29/2. 1924.